

SAMENVATTING

104185 / 104187 - Beroepen tegen opzegging beweerd tijdelijk dienstverband; VO

De werknemer voert aan dat de grond voor opzegging niet juist is en aan hem zouden toezeggingen over voortzetting van het dienstverband zijn gedaan.

Met de werknemer zijn twee opeenvolgende arbeidsovereenkomsten gesloten. De eerste arbeidsovereenkomst had als grond: voorziening in een tijdelijke vacature, zoals vermeld in artikel 8.a.2 lid 5 onder b van de CAO-VO. Uit de omstandigheden van het geval valt af te leiden dat ook het tweede dienstverband als grond heeft de voorziening in een tijdelijke vacature.

Artikel 8.a.2 CAO VO gelezen in zijn geheel geeft geen steun voor het standpunt van de werkgever dat de beperking tot één jaar van het tijdelijke dienstverband als voorziening in een vacature, vanwege de in artikel 8.a.2. lid 7 genoemde maximale duur van drie jaar, in dit geval niet zou gelden.

Aldus heeft de werkgever in strijd met artikel 8.a.2. lid 5 onder b. CAO-VO gehandeld door de werknemer een tweede jaar te benoemen in een tijdelijk dienstverband als voorziening in een tijdelijke vacature. Omdat een rechtsgeldige grond voor een tijdelijk dienstverband ontbreekt, dient het dienstverband van de werknemer te worden aangemerkt als aangegaan voor onbepaalde tijd.

De mededeling omtrent het niet voortzetten van het dienstverband is aldus een ontslag uit een vast dienstverband. Voor dit ontslag heeft de werkgever met zijn verwijzing naar de opzegging van een tijdelijk dienstverband en een mogelijke overformatie in de toekomst geen geldige redenen opgevoerd. Beroep gegrond.

UITSPRAAK

in het geding tussen:

A, wonende te B, verzoeker, hierna te noemen A

en

het bestuur van de Stichting C, gevestigd te D, verweerder, hierna te noemen de werkgever
gemachtigde: mr. S.M.M.C.R. Tan

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij beroepschrift met bijlagen van 24 mei 2009, ingekomen op 28 mei 2009 heeft A beroep ingesteld tegen de beslissing van de werkgever d.d. 10 april 2009, inhoudende opzegging van het dienstverband per 1 augustus 2009.

De werkgever heeft een verweerschrift met bijlagen ingediend, ingekomen op 1 juli 2009.

De mondelinge behandeling vond, gevoegd met de behandeling van het beroep van E (zaaknummer 104185), plaats op 14 september 2009.

A is met afbericht niet ter zitting verschenen.

De werkgever werd vertegenwoordigd door F, hoofd P&O, bijgestaan door zijn gemachtigde.

2. DE FEITEN

A is sinds 20 augustus 2007 als algemeen ondersteuner werkzaam bij de Stichting C in een dienstverband voor bepaalde tijd met een betrekkingssomvang van 0,6 FTE.

Op de arbeidsverhouding is van toepassing de CAO-VO.

Partijen zijn een eerste tijdelijk dienstverband overeengekomen voor de periode 20 augustus 2007 tot 1 augustus 2008, met als grond "voorziening in een tijdelijke vacature". Per brief van 26 juni 2008 is het dienstverband verlengd tot 1 augustus 2009. Per brief van 10 april 2009 heeft de werkgever A meegedeeld de tussen partijen geldende arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd per 1 augustus 2009 op te zeggen, met als reden daling van het aantal leerlingen binnen de Stichting. Hiertegen heeft A beroep bij de Commissie ingediend.

3. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

A voert aan dat de opgegeven reden (terugloop leerlingenaantal) niet klopt. Er is sprake van toename van het aantal leerlingen de werkzaamheden blijven bestaan maar worden door goedkopere krachten ingevuld. Voorts zijn er toezeggingen en beloften over voortzetting van het dienstverband gedaan.

De werkgever voert aan dat in verband met de noodzaak zeer bewust met financiën om te gaan, besloten is de functie van algemeen ondersteuner op te heffen. Het beleid van de werkgever is al jaren er op gericht om zo weinig als mogelijk nieuwe dienstverbanden met uitzicht op vast aan te gaan, hetgeen bovendien ook nog eens is vastgelegd in een recent overeengekomen sociaal plan. Gelet hierop zijn toezeggingen of beloften over omzetting van tijdelijke dienstverbanden in vaste dienstverbanden niet aannemelijk. Overigens worden inderdaad externe krachten ingehuurd, maar deze gaan niet het werk van A overnemen.

De informatie over de procedure gedurende de eerste drie jaren van een dienstverband voor bepaalde tijd is duidelijk en wordt aan de werknemers meegedeeld; aldus wist A dat hij drie jaar geen zekerheid over het behoud van zijn baan zou hebben. Bovendien was ook in de akte van benoeming de aard van het dienstverband duidelijk aangegeven. A is voorts gewezen op een vacature elders, ook op grond hiervan kon hij weten dat een vast dienstverband bij de werkgever niet voor de hand liggend was. Desgevraagd door de Commissie heeft de werkgever voorts ter zitting aangegeven van oordeel te zijn dat ook de tweede arbeidsovereenkomst als grond heeft: voorziening in een tijdelijke vacature. Artikel 8.a.2. lid 5 onder b geeft wel aan dat een dergelijk dienstverband kan worden aangegaan voor ten hoogste één jaar maar dit is volgens de werkgever - ter zitting aangegeven - niet van toepassing door de uitzondering in lid 7 van artikel 8.a.2 CAO-VO. Immers, dit artikellid staat volgens de werkgever toe, dat een dergelijk dienstverband een maximale duur van drie jaar kan hebben.

4. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

De bevoegdheid en de ontvankelijkheid

Aangezien de instelling is aangesloten bij deze Commissie en het beroep is gericht tegen één van de beslissingen, genoemd in artikel 52 WVO, en binnen de daartoe geldende termijn is ingesteld, is de Commissie bevoegd van het beroep kennis te nemen en is het beroep ontvankelijk.

De opzegging van de arbeidsovereenkomst

A heeft twee opeenvolgende arbeidsovereenkomsten met de werkgever gesloten. De eerste arbeidsovereenkomst had als grond: voorziening in een tijdelijke vacature, zoals vermeld in artikel 8.a.2 lid 5 onder b van de CAO-VO. De tweede arbeidsovereenkomst is gesloten zonder dat voorzien is in een grond voor de tijdelijkheid. De brief waarin de verlenging van het dienstverband wordt bevestigd, vermeldt slechts dat de duur van het dienstverband is gewijzigd. De Commissie leidt hieruit af dat ook het tweede dienstverband als grond heeft de voorziening in een tijdelijke vacature.

Artikel 8.a.2 van de CAO-VO beoogt grenzen te stellen aan de duur van dienstverbanden voor bepaalde tijd. Lid 5 geeft de duur van de diverse tijdelijke dienstverbanden aan. Lid 7 bepaalt de totale maximale duur van de (elkaar opvolgende) tijdelijke dienstverbanden zoals genoemd in artikel 8.a.2 leden 2 tot en met 4, 5 a tot en met d en 6. Deze maximale duur bedraagt drie jaar.

Lid 5 noemt de volgende onderscheiden tijdelijke dienstverbanden:

- het tijdelijk dienstverband bij wijze van proef voor in beginsel een jaar, dat bij wijze van uitzondering mag worden verlengd met nog een jaar;
- het tijdelijk dienstverband bij wijze van vervanging;
- het tijdelijk dienstverband als voorziening in een tijdelijke vacature voor ten hoogste één jaar;
- het tijdelijk dienstverband wegens werkzaamheden in het kader van contractactiviteiten;
- het tijdelijk dienstverband in het kader van projecten;
- het tijdelijk dienstverband bij wijze van vervanging dat twee jaar heeft geduurd en wordt voortgezet in dezelfde functie anders dan wegens vervanging.

De Commissie overweegt dat artikel 8.a.2 CAO-VO gelezen in zijn geheel, geen steun geeft voor het standpunt van de werkgever dat de beperking tot één jaar van het tijdelijke dienstverband als voorziening in een vacature, vanwege de in artikel 8.a.2. lid 7 genoemde maximale duur van drie jaar, in dit geval niet zou gelden.

Uit het feit dat in dit artikel 8.a.2 lid 5 onder b het woord "telkens", zoals dit wel voorkomt in artikel 8.a.2 onder a, ontbreekt, leidt de Commissie af dat een tijdelijk dienstverband als voorziening in een tijdelijke vacature niet langer dan één jaar kan duren. Aldus komt aan artikel 8.a.2. lid 7 CAO-VO niet de betekenis toe die de werkgever er aan geeft en heeft de werkgever in strijd met artikel 8.a.2. lid 5 onder b. CAO-VO gehandeld door A een tweede jaar te benoemen in een tijdelijk dienstverband als voorziening in een tijdelijke vacature.

Nu er geen rechtsgeldige grond bestaat voor een tijdelijk dienstverband dient het dienstverband van A te worden aangemerkt als aangegaan voor onbepaalde tijd.

De mededeling omtrent het niet voortzetten van het dienstverband van A dient beschouwd te worden als een ontslag uit een vast dienstverband. Voor dit ontslag heeft de werkgever met zijn verwijzing naar de opzegging van een tijdelijk dienstverband en een mogelijke overformatie in de toekomst geen geldige reden opgevoerd. Nu het ontslag niet gedragen wordt door de daaraan ten grondslag gelegde reden, zal de Commissie het beroep gegrond verklaren.

5. OORDEEL

Op grond van bovenstaande overwegingen verklaart de Commissie het beroep gegrond.

Aldus gedaan te Utrecht op 19 oktober 2009 door mr. W.H.B. den Hartog Jager, voorzitter, drs. J.A.M. van Agt, drs. K.A. Kool, mr. D.A.M. Schilperoord en mr. drs. B.H. van Velzen leden, in aanwezigheid van mr. J.A. Breunesse, secretaris.

mr. W.H.B. den Hartog Jager
voorzitter

mr. J.A. Breunesse
secretaris